

UNDERMINERA, v. a. 1. 1) Anlägga minor under. *U. en fästning.* — 2) (fig.) Se *Undergräfv*a, bem. 2. — *Underminering*, f. 2.

UNDERMÅL, n. 3. Ringare mål än som bör vara, bristande mål. *Det är så och så mycket u. på tunnan.*

UNDERMÅLA, v. n. 1. (målningsk.) Påläggga de första färgerna.

UNDERMÅLIG, a. 2. Som ej håller målet. *U. säd. U. beväringssyngling.*

UNDEROFFICER, unnd'r-åffisér, m. pl. — *officerare*. Innehafvare af lägre grad, vid en armé, än underlöjtnants.

UNDERORDNA, v. a. 1. (log.) Ställa begrepp eller omdöme under ett annat, så att det innehålls i det sednare såsom någonting allmänt. — *U-d*, part. pass. *Ett u-t begrepp.* — Brukas adjektivt och betyder då: a) (om person) Som står under en annans lydnad; af lägre rang, betydighet, vgt. *En u. tjensteman. En u. person.* Säges i denna mening äfv. substantivt. *En u.* — b) (om sak) Ringare, mindre betydande. *U. vgt. betydelse.*

UNDERPANT, m. 5. 1) Se *Pant*. Sätta ell. gifva i u., såsom u. *Hafva något i u. Taga, hafva u.* — 2) (fig.) Något, hvarigenom man äger säkerhet för uppfyllandet af förbindelse, som en annan åtagit sig.

UNDERPLAGG, n. 5. Plagg, som bäres under öfverplagg.

UNDERPRICKA, v. a. 1. Sätta prickar under. *U. ett ord.* — Äfv. *Pricka under.*

UNDERPRIS, n. 3. Lägre pris än det gängse eller än inköpspriset. *Denna vara har fallit till u. Sälja till u.*

UNDERPÅLA, v. a. 1. Slå ned pålar under. — Mest i part. pass. *U-dt hus.*

UNDERQVISTA, v. a. 1. Hugga eller skära bort de undra qvistarna på ett träd. — *Underqvistning*, f. 2.

UNDERREDE, n. 4. 1) Nedra delen af ett åkdon, o. s. v. — 2) (fig. fam.) Lår och ben på människa eller djur. *Han har klenit u. Häst med högt u.*

UNDERREGN, n. 5. Så kallas ett regn, när främmande kroppar äro blandade dermed till sådan mängd, att det deraf får ett ovanligt utseende. Jfr. *Blodregn, Eldregn, Sand-, Grod-, Stenregn.*

UNDERROCK, m. 2. Rock, som bäres under öfverplaggen.

UNDERRÄTT, m. 3. Lägre domstol.

UNDERRÄTTA, v. a. 1. Gifva tillkänna, låta veta; gifva råd, upplysning. *U. en om något. Jag u-de honom, alt... U. mig, huru jag bör göra.* — *U. sig*, v. r. Skaffa sig kunskap om. *U. sig om ens helse, om ens affärer.* — *U-d*, part. pass. *Väl, illa u-d*, som fått riktig, oriktig underrättelse. *Göra sig u.*, se *Under-rälla sig. Göra sig u. om något. Göra sig u.*; *huru det står till.* — *Underrättande*, n. 4.

UNDERRÄTTELSE, f. 5. Tillkännagifvande; meddelad eller inhämtad kännedom om något, upplysning. *Jag har fått u. om hans död. Gifva någon u. om något. Inhämta u-r. Vidare u. erhålles hos portvakten. Man har ej minsta u. från ell. om honom, derifrån, derom.*

UNDERRÅ, f. 3. pl. — *rår*. Med *U-r* menas isynn. stor- och fockrän på ett fartyg.

UNDERSAGA, f. 1. Underbar berättelse.

UNDERSAM, a. 2. (fam.) Full af undran. *Stå så u. och koxa på något.*

UNDERSAMHET, f. 3. (fam.) Dum och gapande undran.

UNDERSEGEL, n. 5. Storseglet och focken på ett fartyg.

UNDERSEGELS-KULTJE, m. 2. (sjöt.) Kultje, då endast underseglen kunna föras.

UNDERSKJORTA, f. 1. Skjorta, som bäres närmast intill kroppen, under den vanliga, t. ex. en flannelskjorta.

UNDERSKJUTA, v. a. 3. (böjes som *Skjuta*) Skjuta något under ett annat. — Äfv. *Skjuta under.*

UNDERSKRIFT, f. 3. 1) Underskrifning. *Lemna till u.* — 2) Hvad som blifvit underskrifvet. *U-en i ett bref, på en revers.*

UNDERSKRIFNING, f. 2. Handlingen, då man underskrifver.

UNDERSKRIFVA, v. a. 3. (böjes som *Skrifva*) 1) Skrifva under något skrifvet eller tryckt. *U. ett testamente. U. sitt namn.* — Äfv. *Skrifva under.* — 2) (fig.) Samtycka, bifalla till. *Det vill jag ej u.*

UNDERSKÖN, a. 2. Beundransvärdt skön.

UNDERSLAG, n. 5. 1) De bjelkar, hvarpå understa golfvat i ett bus hvilat. — 2) Fel i klädesväfning, då lösa trådar komma under ketten.

UNDERSLEF, n. 3. (t. *Unterschleif*) 1) Det slags brott, då man försnillar något. Jfr. *För-snilla.* — 2) (särskilt) Det slags otrohet, då den, som satt är att bevaka kronans eller enskilt persons fördel, gör sig delaktig i svek eller försnilling, hvarigenom deras rätt kränkes.

UNDERSLÅ, v. a. 3. (böjes som *Slå*) *U. ett segel*, att med råbanden fästa det vid sin rå.

UNDERSPEL, n. 5. (i kortspel) Bristande spel. *Jag har tre u.*

UNDERST, a. superl. af *Under*. Som är, befinnes längst under, längst neder. *Ligga, sitta u.* — *Adv.* Längst under eller neder. (Pop.) *U. bittida*, ganska bittida.

UNDERSTEN, m. 2. Den undre stenen i en qvarn.

UNDERSTICKA, v. a. 3. (böjes som *Sticka*) 1) *Sticka under.* — 2) Svikligen insmyga, förete. framställa (falsk handling, falskt vittne, o. s. v.). Brukas mest i part. pass. *Understucken. U-et dokument, testamente. U-et vittne. U. handel, oloflig eller falskeligen föregifven handel. U-et litterärt arbete, falskt, men uppgifvet för äkta.* — *Understickande*, n. 4. o. *Understickning*, f. 2.

UNDERSTIGA, v. a. 3. (böjes som *Stiga*) Falla eller vara i lägre pris än. *När priset u-ger 10 r:dr. Allt hvad som u-ger nämde pris.*

UNDERSTOL, m. 2. Se *Underlek*. *Sitta på u.*, låta undra på sig.

UNDERSTRUMPA, f. 1. Strumpa, som man bär under en annan, på foten.

UNDERSTRYKA, v. a. 3. (böjes som *Stryka*) Draga streck under. *U. ett ord, ett par rader.* — Äfv. *Stryka under.* — *Understrykande*, n. 4. o. *Understrykning*, f. 2.

UNDERSTRÖ, v. a. 2. Strö något under ett annat. — Äfv. *Strö under.*

UNDERSTRÖM, m. 2. pl. — *strömmar*. Strömning i hafvet, under ytan.

UNDERSTUNDOM, unnd'rstunddämm, adv. På somliga tider. — *Syn.* *Stundom, Ibland, Då och då, Emellanåt.*